ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 01.04.1992 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

134

ZÁKON
Slovenskej národnej rady
z 26. februára 1992
o štátnej správe ochrany ovzdušia

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zákone:

Orgány štátnej správy ochrany ovzdušia a ich pôsobnosť

§ 1
Orgány štátnej správy ochrany ovzdušia

Štátnu správu vo veciach ochrany ovzdušia podľa zákona o ovzduší[1]) a tohoto zákona vykonávajú:

a) Slovenská komisia pre životné prostredie,[2])

b) Slovenská inšpekcia životného prostredia,[3])

c) úrady životného prostredia,[4])

d) obce.[5])

§ 2
Slovenská komisia pre životné prostredie

(1) Slovenská komisia pre životné prostredie (ďalej len „komisia“) je ústredným orgánom štátnej správy vo veciach ochrany ovzdušia.

(2) Komisia

a) riadi výkon štátnej správy vo veciach ochrany ovzdušia,

b) vykonáva hlavný štátny dozor do veciach ochrany ovzdušia,

c) zabezpečuje sledovanie prenosu a rozptylu látok znečisťujúcich ovzdušie,

d) zabezpečuje vo svojej pôsobnosti výskum, sleduje technický rozvoj v rámci ochrany ovzdušia a podporuje rozširovanie technológií obmedzujúcich znečisťovanie ovzdušia,

e) dáva súhlas podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o ovzduší na návrhy typových podkladov a vzorových projektov stavieb zdrojov znečisťovania ovzdušia (ďalej len „zdroje znečisťovania“),

f) dáva súhlas podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o ovzduší na návrhy a zmeny česko-slovenských technických noriem, ktorých uplatňovanie sa dotýka ochrany ovzdušia, a na schvaľovanie výnimiek z ich záväznosti, pokiaľ dovoľuje udelenie výnimky osobitný zákon,[6])

g) dáva súhlas podľa § 11 ods. 1 písm. h) zákona o ovzduší na výrobu a dovoz zariadení, materiálov a výrobkov, ktoré znečisťujú alebo môžu znečisťovať ovzdušie,

h) dáva súhlas podľa § 11 ods. 1 písm. h) zákona o ovzduší na prepravu zariadení, materiálov a výrobkov, ktoré znečisťujú alebo môžu znečisťovať ovzdušie, ak ide o prepravu presahujúcu územie okresu,

i) overuje podľa § 11 ods. 3 zákona o ovzduší odbornú spôsobilosť osôb vydávajúcich odborné posudky,

j) určuje podľa § 14 ods. 4 zákona o ovzduší osobitné limity pre smogové varovné a regulačné systémy,

k) po dohode s Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky určuje imisné a depozičné limity a kontroluje podľa § 14 ods. 5 zákona o ovzduší dodržiavanie imisných a depozičných limitov,

l) vedie evidenciu o veľkých a stredných zdrojoch znečisťovania, ich emisiách a tieto údaje vyhodnocuje,

m) sprístupňuje informácie verejnosti v rozsahu podľa § 13 zákona o ovzduší a zverejňuje najmenej raz ročne informácie o kvalite ovzdušia a o podiele jednotlivých zdrojov na jeho znečisťovaní,

n) udeľuje oprávnenie právnickým a fyzickým osobám na vykonanie merania emisií a imisií a kontroluje prostredníctvom poverenej organizácie správnosť ich výsledkov,

o) plní úlohy vo veciach ochrany ovzdušia vyplývajúce z tohto zákona a zo súvisiacich predpisov.

§ 3
Slovenská inšpekcia životného prostredia

(1) Slovenská inšpekcia životného prostredia (ďalej len „inšpekcia“) je odborným kontrolným orgánom, prostredníctvom ktorého komisia vykonáva hlavný štátny dozor vo veciach ochrany ovzdušia a v rozsahu § 8 ods. 2 tohto zákona. Kontroluje najmä

a) dodržiavanie súboru technicko-prevádzkových parametrov a technicko-organizačných opatrení určených pre prevádzku zdrojov znečisťovania,

b) dodržovanie emisných limitov znečisťovania ovzdušia,[7])

c) vedenie prevádzkovej evidencie prevádzkovateľmi veľkých a stredných zdrojov znečisťovania,

d) plnenie opatrení na zmierňovanie priebehu a odstraňovanie následkov havarijných stavov prevádzkovateľmi veľkých a stredných zdrojov znečisťovania,

e) dodržiavanie varovných a regulačných opatrení vyhlásených počas smogovej situácie,

(2) Na odstránenie nedostatkov zistených svojou kontrolnou činnosťou navrhuje inšpekcia príslušnému úradu životného prostredia opatrenia na odstránenie zistených závad.

(3) Za porušenie povinností uložených zákonom o ovzduší, týmto zákonom a všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie, ktoré zistila svojou kontrolnou činnosťou, ukladá inšpekcia pokuty.[8])

(4) Inšpekcia spolupracuje s úradmi životného prostredia a obcami najmä pri vydávaní súhlasov podľa § 11 ods. 1 zákona o ovzduší a pri určovaní limitov podľa § 14 ods. 3 zákona o ovzduší.

Úrady životného prostredia

§ 4
Okresný úrad životného prostredia

(1) Okresný úrad životného prostredia

a) dáva súhlas podľa § 11 ods. 1 písm. h) zákona o ovzduší na prepravu zariadení, materiálov a výrobkov, ktoré znečisťujú alebo môžu znečisťovať ovzdušie, ak ide o prepravu presahujúcu územie obvodu,

b) určuje podľa § 14 ods. 3 zákona o ovzduší emisné limity pre jestvujúce veľké zdroje znečisťovania; na účely tohto zákona sa za jestvujúci zdroj znečisťovania považuje zdroj, ktorý bol v súlade s platnými právnymi predpismi uvedený do prevádzky do 30. septembra 1991, alebo zdroj, pre ktorého zriadenie bolo do tohto termínu vydané stavebné alebo iné obdobné povolenie a ktorý bude uvedený do prevádzky do 31. decembra 1994,

c) dáva súhlas podľa § 11 ods. 1 písm. e) zákona o ovzduší na návrhy územnoplánovacej dokumentácie veľkého územného celku,

d) určuje spôsob vyhlasovania varovného a regulačného opatrenia všeobecne záväznou vyhláškou[9]) a je oprávnený vyhradiť si jeho vyhlasovanie, ak smogová situácia presahuje územie pôsobnosti obvodného úradu životného prostredia; pritom spolupracuje s príslušným orgánom štátnej správy zdravotníctva,

e) sprístupňuje informácie verejnosti v rozsahu podľa § 13 zákona o ovzduší a zverejňuje najviac do šiestich mesiacov nasledujúceho roka informácie o kvalite ovzdušia a o podiele jednotlivých zdrojov na jeho znečisťovaní.

(2) Okresný úrad životného prostredia vydáva vo veciach ochrany ovzdušia pre územný obvod svojej pôsobnosti všeobecne záväzné vyhlášky.[9])

(3) Okresný úrad životného prostredia nariadi podľa § 12 ods. 2 zákona o ovzduší obmedzenie alebo zastavenie prevádzky zdroja znečisťovania, ak prevádzkovateľ veľkého alebo stredného zdroja znečisťovania

a) nesplní pri vážnom a bezprostrednom ohrození alebo poškodení kvality ovzdušia povinnosti vyplývajúce z § 7 ods. 1 písm. h) zákona o ovzduší,

b) prekračuje emisný limit a nesplnil opatrenia na odstránenie zistených závad uložené príslušným orgánom štátnej správy ochrany ovzdušia na odstránenie znečisťovania ovzdušia podľa § 12 ods. 1 alebo podľa § 7 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ovzduší,

c) opätovne poruší povinnosti, za porušenie ktorých mu už bola uložená pokuta podľa § 18 ods. 7 zákona o ovzduší.

(4) Okresný úrad životného prostredia vydáva všeobecne záväzné vyhlášky[9]) vo veciach používania zariadení zabraňujúcich emisiá tých látok do ovzdušia, ktoré prispievajú k rozkladu ozónovej vrstvy v stratosfére. Určí v nich najmä postup pri výrobe, opravách a likvidácii chladiarenských a klimatizačných zariadení.

§ 5
Obvodný úrad životného prostredia

(1) Obvodný úrad životného prostredia dáva súhlas podľa § 11 ods. 1 zákona o ovzduší

a) na umiestňovanie a povoľovanie stavieb veľkých a stredných zdrojov znečisťovania vrátane ich zmien a na ich uvedenie do prevádzky,

b) na projekty na zavedenie nových výrob a technológií pri veľkých a stredných zdrojoch znečisťovania,

c) na návrhy územnoplánovacej dokumentácie zóny a sídelného útvaru,

d) na prepravu zariadení, materiálov a výrobkov, ktoré znečisťujú alebo môžu znečisťovať ovzdušie, ak ide o prepravu nepresahujúcu územie obvodu,

e) na zmeny používaných palív a surovín a na zmeny využívania technologických zariadení veľkých a stredných zdrojov znečisťovania,

f) na vydávanie a zmeny súboru technicko-prevádzkových parametrov a technicko-organizačných opatrení podľa § 7 ods. 2 zákona o ovzduší,

(2) Obvodný úrad životného prostredia

a) schvaľuje regulačné poriadky pre prevádzku veľkých a stredných zdrojov znečisťovania v oblastiach, kde je zriadený smogový varovný a regulačný systém,[10])

b) ukladá podľa § 12 ods. 1 zákona o ovzduší prevádzkovateľom veľkých a stredných zdrojov znečisťovania pri neplnení povinností uložených im zákonom o ovzduší a týmto zákonom opatrenia na odstránenie zistených závad,

c) ukladá podľa § 18 zákona o ovzduší a § 13 tohto zákona prevádzkovateľom veľkých a stredných zdrojov znečisťovaniapokuty,

d) vyhlasuje podľa § 12 ods. 3 a § 16 ods. 2 zákona o ovzduší varovné a regulačné opatrenia a nariaďuje obmedzenie alebo zastavenie prevádzky zdroja znečisťovania na základe všeobecne záväznej vyhlášky a informuje verejnosť určeným spôsobom (§ 4 ods. 2),

e) určuje podľa § 14 ods. 3 zákona o ovzduší emisné limity pre jestvujúce stredné zdroje znečisťovania,

f) prejednáva priestupky vo veciach ochrany ovzdušia,[11])

(3) Obvodný úrad životného prostredia

a) sleduje používanie a prevádzku zariadení zabraňujúcich emisiám tých látok do ovzdušia, ktoré prispievajú k rozkladu ozónovej vrstvy v stratosfére,

b) môže nariadiť zastavenie prevádzky v prípade, že nespĺňa požiadavky vyhlášky Slovenskej komisie pre životné prostredie podľa § 17 písm. i) tohto zákona.

(4) Pôsobnosť, ktorá podľa zákona o ovzduší, tohto zákona a všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných na ich vykonanie nepatrí iným orgánom štátnej správy ochrany ovzdušia, vykonávajú obvodné úrady životného prostredia.

§ 6
Obec

Obec

a) dáva súhlas podľa § 11 ods. 1 písm. f) zákona o ovzduší na umiestňovanie a povoľovanie stavieb malých zdrojov znečisťovania, ktorých dokumentácia nebola schválená ako typový podklad alebo vzorový projekt,

b) kontroluje dodržiavanie povinností prevádzkovateľov malých zdrojov znečisťovania,[12])

c) ukladá podľa § 12 ods. 1 zákona o ovzduší prevádzkovateľom malých zdrojov znečisťovania, ktorí neplnia povinnosti uložené im zákonom o ovzduší a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, opatrenia na odstránenie zistených závad,

d) ukladá podľa § 18 zákona o ovzduší prevádzkovateľom malých zdrojov znečisťovania za porušenie právnych povinností uložených im zákonom o ovzduší a týmto zákonom pokuty,

e) môže nariadiť odstavenie malého zdroja znečisťovania alebo obmedzenie jeho prevádzky pri splnení podmienok ustanovených v § 18 ods. 7 zákona o ovzduší,

f) určuje podľa § 8 písm. a) zákona o ovzduší podmienky pre prevádzku malých zdrojov znečisťovania,

g) je oprávnená podľa § 9 ods. 2 zákona o ovzduší vyzvať prevádzkovateľa mobilného zdroja znečisťovania podrobiť sa kontrole množstva vypúšťaných znečisťujúcich látok; podrobnosti upraví komisia vyhláškou,

h) môže ustanoviť všeobecne záväzným nariadením zóny s obmedzením prevádzky zdrojov znečisťovania.

Štátny dozor v ochrane ovzdušia

§ 7
Štátny dozor úradov životného prostredia

Úrady životného prostredia dozerajú na dodržiavanie ustanovení zákona o ovzduší, tohto zákona a všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných na ich vykonanie, ako aj na dodržovanie nimi vydaných rozhodnutí a v rozsahu svojej pôsobnosti ukladajú opatrenia na odstránenie zistených závad a pokuty.

§ 8
Hlavný štátny dozor

(1) Komisia dozerá v rámci hlavného štátneho dozoru, ako úrady životného prostredia a obce vykonávajú ustanovenia zákona o ovzduší, tohto zákona a všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných na ich vykonanie. Ak zistí nedostatky, je oprávnená uložiť potrebné opatrenia na ich odstránenie.

(2) Pri výkone hlavného štátneho dozoru komisia dozerá, ako právnické a fyzické osoby dodržiavajú zákon o ovzduší, tento zákon, všeobecne záväzné právne predpisy vydané na ich vykonanie, rozhodnutia úradov životného prostredia a obcí vo veciach ochrany ovzdušia.

§ 9
Oprávnenie osôb vykonávajúcich štátny dozor vo veciach ochrany ovzdušia

(1) Osoby vykonávajúce štátny dozor podľa § 7 a 8 tohto zákona sú pri plnení svojich úloh oprávnené vstupovať na pozemky, do podnikov, zariadení a objektov, ak na to nie je potrebné povolenie podľa osobitných predpisov, ďalej vykonávať potrebné zistenia, požadovať potrebné údaje, vysvetlenia, informácie, podklady a nazerať do príslušných dokladov. Právnická a fyzická osoba je povinná zabezpečiť na požiadanie osôb vykonávajúcich štátny dozor potrebné sprevádzanie.

(2) Pri výkone štátneho dozoru sú osoby vykonávajúce štátny dozor povinné

a) preukázať sa preukazom orgánu, z poverenia ktorého vykonávajú štátny dozor,

b) zachovávať mlčanlivosť o veciach tvoriacich štátne, hospodárske a služobné tajomstvo, o ktorých sa dozvedeli pri výkone štátneho dozoru.[13])

§ 10

Prevádzkovatelia veľkých a stredných zdrojov znečisťovania sú povinní oznámiť organizácii určenej komisiou a obvodnému úradu životného prostredia vždy do 15. februára pravdivé a úplné informácie o zdroji znečisťovania, emisiách a dodržiavaní emisných limitov za uplynulý kalendárny rok.

§ 11
Konanie

(1) Ak nie je v tomto zákone výslovne ustanovené inak, postupuje sa v konaní podľa všeobecných predpisov o správnom konaní.[14])

(2) Na právne úkony vykonávané orgánmi štátnej správy ochrany ovzdušia § 2 ods. 2 písm. e), f), i), j), n), § 4 ods. 1 písm. c), d), § 5 ods. 1 písm. c) a § 5 ods. 2 písm. d) tohto zákona sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní s výnimkou ustanovení o miestnej príslušnosti.

(3) V prípadoch podľa § 4 ods. 3 písm. a) tohto zákona okresný úrad životného prostredia môže rozhodnutie o obmedzení alebo zastavení prevádzky zdroja znečisťovania oznámiť ústne a uviesť ho do zápisnice; písomné vyhotovenie tohto rozhodnutia je potrebné doručiť bezodkladne prevádzkovateľovi.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odseku 3 možno podať odvolanie do troch dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia. Odvolanie nemá odkladný účinok; odvolací orgán o ňom rozhodne bezodkladne.

(5) Ak orgán štátnej správy ochrany ovzdušia vydáva tomu istému žiadateľovi súčasne niekoľko súhlasov, môže tak urobiť jedným rozhodnutím.

(6) Náklady na odborný posudok podľa § 11 ods. 2 zákona o ovzduší znáša ten, kto predložil návrh, projekt, opatrenie a žiadosť s dopadom na ovzdušie o vydanie súhlasu.

(7) Súhlas podľa § 11 ods. 1 zákona o ovzduší je záväzným podkladom pre orgány vydávajúce podľa iných právnych predpisov rozhodnutia o umiestnení, povolení a užívaní stavieb, zariadení alebo činností.

Spoločné, prechodné, zrušovacie a záverečné ustanovenia

§ 12

(1) Kto vykonáva ku dňu účinnosti tohto zákona činnosť, na ktorú treba súhlas podľa § 11 ods. 1 písm. h) zákona o ovzduší, je povinný požiadať o jeho vydanie príslušný orgán štátnej správy ochrany ovzdušia v lehote do troch mesiacov odo dňa účinnosti tohto zákona.

(2) Prevádzkovatelia jestvujúcich veľkých a stredných zdrojov znečisťovania sú povinní v lehote do troch mesiacov odo dňa účinnosti tohoto zákona požiadať príslušný orgán štátnej správy ochrany ovzdušia o určenie emisného limitu a doby dosiahnutia emisného limitu určeného pre nové zdroje znečisťovania.

(3) Žiadosť má obsahovať:

a) materiálovú bilanciu technologického procesu,

b) výsledky merania emisií a označenie subjektu, ktorý merania vykonal,

c) návrh emisného limitu, ak zdroj znečisťovania nespĺňa emisné limity pre nové zdroje, ktorý vychádza z minima dosiahnuteľných emisií na daných technických zariadeniach pri správne vedenej technológii (§ 14 ods. 3 zákona o ovzduší),

d) návrh technického riešenia, ekonomický rozbor a harmonogram postupu pre dosiahnutie emisného limitu pre nový zdroj znečisťovania vrátane predpokladaného množstva emisií v jednotlivých rokoch.

(4) Orgán štátnej správy ochrany ovzdušia o žiadosti podľa odseku 2 rozhodne najneskôr do jedného roka od jej podania; pri technologických objektoch, ktoré obsahujú stacionárne zariadenie na spaľovanie palív (elektrárne, teplárne, výhrevne) rozhodne do 31. decembra 1992.

(5) Orgán štátnej správy ochrany ovzdušia nesmie v rozhodnutí určiť dobu platnosti emisného limitu pre jestvujúci veľký a stredný zdroj znečisťovania dlhšiu ako päť rokov.

(6) Od účinnosti tohto zákona do doby vydania rozhodnutia orgánom štátnej správy ochrany ovzdušia sú prevádzkovatelia jestvujúcich veľkých a stredných zdrojov znečisťovania povinní prevádzkovať tieto zdroje v súlade s povinnosťami ustanovenými v § 7 ods. 1 s výnimkou písmena b) a v § 7 ods. 2 zákona o ovzduší.

(7) Komisia upraví podrobnosti pri určovaní emisných limitov pre jestvujúce zdroje znečisťovania vyhláškou.

§ 13

(1) Za nesplnenie povinností podľa § 12 ods. 1 a 2 tohto zákona uloží príslušný úrad životného prostredia právnickej alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie pokutu do výšky 500 000 Kčs.

(2) Pokutu možno uložiť do jedného roka odo dňa, kedy sa príslušný orgán štátnej správy ochrany ovzdušia o porušení povinnosti dozvedel, najneskôr do troch rokov od účinnosti tohoto zákona.

§ 14

Správne konanie začaté pred účinnosťou tohto zákona dokončí orgán štátnej správy ochrany ovzdušia, ktorý vo veci koná, podľa doterajších predpisov.

§ 15

(1) Pokuty uložené úradmi životného prostredia a inšpekciou sú príjmom Štátneho fondu životného prostredia Slovenskej republiky.[15])

(2) Pokuty uložené obcou podľa § 6 písm. d) sú jej príjmom.

§ 16

Nesplnenie povinnosti podľa zákona o ovzduší a tohto zákona občanom je priestupkom na úseku ochrany životného prostredia.[11])

§ 17

Komisia upraví vyhláškou

a) zoznam kategorizácie zdrojov znečisťovania, zoznam znečisťujúcich látok a ich limity, ktoré neboli vydané opatrením Federálneho výboru pre životne prostredie podľa § 5 ods. 4 zákona č. 309/1991 Zb. o ovzduší, a sprísnenie limitov znečisťovania vydaných Federálnym výborom pre životné prostredie,

b) požiadavky na vedenie prevádzkovej evidencie veľkých a stredných zdrojov znečisťovania a zisťovania množstva vypúšťaných znečisťujúcich látok,

c) rozsah ďalších údajov, ktoré sú prevádzkovatelia veľkých a stredných zdrojov znečisťovania povinní poskytovať orgánu ochrany ovzdušia,

d) kvalifikačné požiadavky na pracovníkov obsluhujúcich veľké a stredné zdroje znečisťovania,

e) požiadavky na kvalitu, spôsob dodávky a predaj palív,

f) oblasti vyžadujúce osobitnú ochranu ovzdušia a osobitné opatrenia na obmedzenie znečisťovania ovzdušia,

g) zásady vytvárania a prevádzky smogových varovných a regulačných systémov, vrátane osobitných imisných limitov,

h) podmienky pre overovanie odbornej spôsobilosti subjektov vykonávajúcich posudkovú činnosť podľa § 11 ods. 3 zákona o ovzduší,

i) spôsoby používania zariadení zabraňujúcich emisiám tých látok do ovzdušia, ktoré prispievajú k rozkladu ozónovej vrstvy v stratosfére; ustanoví v nej najmä postup pri výrobe, opravách a likvidácii chladiarenských a klimatizačných zariadení.

§ 18

Zrušujú sa položky č. 26 a 27 z prílohy A, položka č. 12 z prílohy B, položky č. 65 až 68 z prílohy C a položky č. 3 a 4 z prílohy D zákona Slovenskej národnej rady č. 595/1990 Zb. o štátnej správe pre životné prostredie.

§ 19

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

F. Mikloško v. r.

J. Čarnogurský v. r.

1) Zákon č. 309/1991 Zb., o ochrane ovzdušia pred znečisťujúcimi látkami (zákon o ovzduší).

2) Zákon SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení zákona SNR č. 197/1991 Zb. a zákona SNR č. 298/1991 Zb. (úplné znenie vyhlásené zákonom Slovenskej národnej rady č. 31/1992 Zb.).
§ 2 zákona SNR č. 599/1990 Zb. o štátnej správe pre životné prostredie.

3) § 7 a 8 zákona SNR č. 595/1990 Zb.

4) § 3 až 6 zákona SNR č. 595/1990 Zb.

5) § 5 zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.
§ 2 a 11 zákona SNR č. 595/1990 Zb.

6) Zákon č. 142/1991 Zb. o česko-slovenských technických normách.

7) § 14 ods. 5 zákona o ovzduší.

8) § 18 zákona o ovzduší.

9) Článok 139a ústavného zákona č. 143/1968 Zb. o československej federácii v znení neskorších predpisov.

10) § 15 zákona o ovzduší.

11) § 45 a 46 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona SNR č. 524/1990 Zb.

12) § 3 písm. c) a § 8 zákona o ovzduší.

13) Zákon č. 102/1971 Zb. o ochrane štátneho tajomstva v znení zákona č. 383/1990 Zb.

14) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

15) § 3 zákona SNR č. 128/1991 Zb. o Štátnom fonde životného prostredia Slovenskej republiky.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.